

KATOLIŠKI GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta št. 18
Poštno ček. račun: št. 9-12410

Cena: Posamezna št. L 15
Naročnina: Mesečna L 65
Za inozemstvo: Mesečno L 100

Leto I. - Štev. 38

Gorica - 19. oktobra 1949 - Trst

Izhaja vsako sredo

Misijonska nedelja

V dvajsetem stoletju so si države zamislile vsaka svoje »ministrstvo za propagando«. Naloga takega ministrstva bi bila, skrbeti, da svet spozna dotično državo, da se začne bolj živo zanimati zanjo in tako večati njen ugled. Ker ima moderna država tudi svojo posebno »vero«, vidi rada, če se ta vera širi po svetu. Ta propagandna ministrstva pa so kaj kmalu prišla ob dober glas, ker so jela na vse pretege lagati. Kdor hoče o kakih besedah izreči sodbo, da so lažnive, reče zdaj: »To je sama propaganda«.

Poznamo pa na svetu propagando, ki je že stara dve tisočletji, pa je še vedno na dobrem glasu. Ohranila je svoj dober sloves, ker odklanja laž in širi le resnico. To je propaganda krščanske vere.

Kristus ni rekel samo: »Blagor mu, kdor božjo besedo posluša in jo v srcu ohrani«. Rekel je tudi: »Pojdite in učite vse narode in kr-

ščujte jih«. »Jaz sem za to rojen in sem za to prišel na svet, da sprizam resnico« (Jan 18, 37). Apostolom je veliki judovski zbor grozil, naj nehajo s to propagando, a Peter in Janez sta odgovorila za vse: »Ne moremo, da bi ne govorili, kar smo videli in slišali« (Apd 4, 20) In ko so bili ob drugi priliki zasramovani in tepeni, »niso nehali v templju in po hišah vsak dan učiti in oznanjati Kristusa Jezusa«. (Apd 5 42). »In božji nauk se je širil« (Apd 6, 7).

Katoliški cerkvi je torej bistveno, da svoj, to je Kristusov nauk širi po svetu in da ga vedno spet oznanjuje novim rodovom, ki nastopajo. V prvem stoletju že imamo sijajen zgled živahne in neutrudne propagande v velikem apostolu Pavlu. Poleg ustnega oznanjevanja so se apostoli že takrat posluževali tudi pisave, knjige. Tako so nadaljevali njihovi nasledniki, škofje in cerkveni očetje.

V srednjem veku je Cerkev razvijala živahno misijonsko delo med novimi narodi, ki so poplavili Evropo. Anglosevom je poslala meniha Avguština, Ircom sv. Patrika, Nemcem sv. Eonijacija, Slovanom Cirila in Metoda, a to so samo najvidnejši med tisoči in tisoči misijonarjev. Ko so bili v novem veku odkriti dotlej nepoznani deli sveta: Amerika, Indija, Kitajsko, Japonsko, Avstralija in mnogi otoki, tedaj so spet novi misijonarji šli na težavno delo med tuje, divje narode. Velikan med temi propagandisti svete vere je Frančišek Ksaver, ki je za Pavlom gotovo najslavnejši misijonar. V Rimu pa se je ustanovila posebna organizacija za misijonsko delo, katera nosi že stoletja ime »Propaganda«. Dela je še silno veliko, ker so po svetu milijoni ljudi, katerim se Jezusov nauk še ni oznanjeval.

To delo moramo vsi podpirati z molitvijo, sotrudništvom in gnotniimi prispevki po zgledu prvih kristjanov. Skažimo Bogu hvaležnost za dar svete vere s tem, da jo bomo po močeh posredovali tudi drugim.

Iz življenja Cerkev

Sužnja na Češkoslovaškem vklenjena

Čehoslovaški parlament je odobril vladni načrt za usužnjevanje Cerkev. Po novi postavi so duhovniki uslužbenci države, ta pa neomejena gospodarica vsega verskega življenja. Istočasno se je začelo veliko čiščenje v vrstah katoliške duhovščine. Policija je zaprla že na desetine duhovnikov ter skuša zanesti razkol med duhovščino in episkopat. »Rude pravo«, vodilni komunistični list v Pragi, prinaša uvodnik, v katerem so nagradene vsakovrstne laži zoper katoliško duhovščino. Najdebelejša je pač ta, ki je najbrž tudi »Soča« ne bo požrla, da so se čehoslovaški škofje zvezali s Titom v boju zoper ljudsko demokracijo na Češkem. Kolovodja vseh teh izdajalskih grdobij je seveda nadškof Beran z nekaterimi slovaškimi škofi. Opazovalci sodijo, da se pripravlja v čehoslovaški republiki proces po Mindszentyjevem zgledu, čigar prva žrtev bo msgr. Beran. Ta je iz svojega doma, kjer je pod policijskim nadzorstvom, tajno sporočil duhovnikom: »Odobritev postave, ki stavi pod državno kontrolo Cerkev, je izdajstvo nad Kristusom in njegovo cerkvijo ter me zelo žalosti. Vi ste mi obljubili, da se ne boste dali podkupiti za Judežve groše. Zaupam, da boste ostali trdni«. Cerkev ima spoznavalce, ki ji delajo čast; njeni preganjanci pa sami sebe sramotijo.

Kaj je ustrahovanje in kaj svoboda?

Na Ogrskem so izdali postavo, da je pouk verouka na ljudskih šolah neobvezen in da se morajo starši prigrasiti, če žele, da se njihovi otroci učijo verouka v šoli. Škofje so, sklicujoč se na to postavo, izdali proglas na vernike, naj prigrasijo svoje otroke za pouk v verouku. Uspeh je bil, da so starši skoro stoddostno prigrasili svoje otroke za verouk. To seveda ni šlo v račune vladi, ki je zagrozila, da je pozivanje staršev in sklicevanje na njihovo dolžnost in odgovornost pred Bogom ustrahovanje, ki se mora nehati. Kaj je potem še svoboda?

Duhovniki na prisilnem delu

Zvedeli smo, da skupina kakih 30 slovenskih duhovnikov, obsojenih na prisilno delo, dela na avtomobilski cesti Zagreb - Beograd. Gre po večini za mlajše duhovnike, ki so še dovolj krepki za težka dela. Zaprti duhovniki so vedno ločeni od ostalih ujetnikov in tvorijo skupine zase. Ob nedeljah sme ta ali oni maševati, ostali se pa obhajajo. Tudi drugim ujetnikom preskrbijo sv. obhajilo, kadar je to mogoče.

»Papež podpira izseljene Nemce«

To novico prinaša »Soča« po čeških listih. Pri tem se hinavsko pohujšuje, kakor da bi bil zločin, pomagati bližnjemu v potrebi, čeprav si je svoje nesreče sam kriv. »Soča« pozablja, da sv. oče istočasno podpira tudi arabske begunce iz Palestine, ki so mohamedanci, italijanske poplavlence v Beneventu, ki so katoličani, da skrbi za grške otroke, ki so pravoslavni. Prav tako bi podpiral tudi pomoči potrebne v Jugoslaviji in drugod, če bi mu komunistično sovražstvo tega ne branilo. Toda komunisti so že taki: kadar gre za narod, naj se narod le žrtvuje, kadar gre za kolovodje, pa se ti ne smejo žrtvovati. Ti sprejmejo pomoč tudi od sv. očeta. Tako je med vojno bival Nenni preoblečen kot duhovnik v papeškem semenišču v Lateranu, komunistični poslanec Roveda pa prav tako v Rimu v Lombardskem semenišču v sobi za kardinale. Takrat, ko je šlo za kolovodje, je dobro dišal tudi papeški kruh, raja naj pa pogine.

»Apostolatus maris«

»Apostolatus maris«, tako se imenuje posebna oblika apostolskega dela za mornarje v pristaniščih. Ta apostolat se je pred prilično tridesetimi leti začel v Glasgowu na Angleškem in se je prav kmalu razširil po vsem svetu. Prihodnje leto bodo od 22. do 28. marca imeli mednarodni kongres v Rimu. »Apostolat morja« se je ustanovil zaradi posebnih potreb in nevarnosti, v katerih živijo mornarji in sploh osebe, ki veliko potujejo z ladjami po svetu. V velikih pristaniščih so v ta namen ustanovili posebna središča, v katerih najdejo katoliški mornarji najprej dobro telesno postrežbo. Tam dobijo pa tudi dobre knjige in časopise v raznih jezikih. Ob nedeljah je zanje sv. maša in prilika za sprejem sv. zakramentov. Posebnost tega apostolskega dela je v tem, da najde katoliški mornar v tujem velemestu po dolgih tednih vožnje in samotne na morju prostor, kjer ga duhovnik, dobri fantje in poštena dekleta priateljski sprejmejo, se z njim porazgovorijo in mu postrežejo ne za denar, temveč iz krščanske ljubezni, ter mu skušajo za kratek čas nadomestiti domače versko in družinsko življenje. Kako potrebna je bila ta zamisel, kaže veliko število 288 središč apostolata po raznih pristaniščih sveta. Na ta način se mornarji odtegujejo od obiskovanja beznic in javnih lokalov, kjer vladata nemoralnost in greh. —

Razgled po svetu

Volitve na Koroškem

Zadnjič smo poročali o volitvah v Avstriji, in sicer samo o volitvah v državni zbor na Dunaju. O volitvah v deželne zbornice raznih dežel, nekdanjih avstrijskih kronovin, iz katerih je avstrijska republika sestavljena (Koroško, Štajersko itd.) nismo pisali, ker še nismo imeli podatkov.

Na Koroškem, ki nas najbolj zanima, je bil žid deželnozbornskih volitev sledeč: Krščanska ljudska stranka, ki je, kot smo svoječasno javili, pri volitvah v deželni zbor nastopila samostojno, je dobila 4617, Demokratska fronta delovnega ljudstva (komunistična OF) 2077, komunisti 9920, socialistična stranka 101.148, avstrijska ljudska stranka 79.121 in Zveza neodvisnih 51.012 glasov. Koroški deželni zbor šteje 36 poslancev. Od teh jih bodo imeli socialisti 15 (prej 18), avstrijska ljudska stranka 12 (prej 14), komunisti 1 (prej 3) in Zveza neodvisnih 8 poslancev.

»Naš tednik« v svoji številki od 12. t. m. piše med drugim:

»V deželni zbor smo volili Krščansko ljudsko stranko, v državni zbor Avstrijsko ljudsko stranko. Ni naša krivda, če smo ostali brez deželnozbornskega mandata. Nazorno so te volitve pokazale, kako je naše ljudstvo bilo ustrahovano v preteklih letih od Velenemcev in gospodarsko pritiskano, da se niti še sedaj ni opomoglo od strahu. Kajti mnogo volivcev je podlešlo propagandnim grožnjam, frivolnim lažem o plebiscitu in šušljanju o odvzemu rent. Zato je prazna hvala in jalovo bahanje, ko štejejo Slovence samo po številu oddanih glasov za KLS. Jedro slovenskega naroda

na Koroškem je Krščanska ljudska stranka. Brez nje narodnostne ureditve v deželi ni. Te svoje pravice se stranka polno zaveda in njeno vodstvo se ne bo nikdar izneverilo zaupanju, ki mu ga je večina slovenskega ljudstva z volitvami izrazila. Slej ko prej ostane temeljna zahteva stranke, da je vsako kulturno in gospodarsko zanezanje slovenskega ljudstva zločin nad naravo in državo.«

Krščanski ljudski stranki čestitamo k uspehu, ki ga je dosegla s svojim prvim nastopom. Iz dveh vzrokov nas je nastop nove stranke posebej razveselil. Prvič je postavila na laž komunistično OF, ki se je širokoustila kot edina zastopnica koroških Slovencev; sedaj je pred vsem svetom ugotovljeno, da je neoporečna zastopnica koroških Slovencev Krščanska ljudska stranka. Drugič: delni neuspeh, ki ga je najbrže zakrivila tudi nekoliko zapoznela ustanovitev, nove stranke ni oplašil, temveč jo je še podžgal, da hoče »s podvojeno požrtvovalnostjo delati v kulturnem, socialnem in gospodarskem oziru« za podvig slovenskega Korotana.

Quo vadis — Austria?

Ob zaključku razmišljanja, ki ga priobčuje »Naš tednik«, glasilu Krščanske ljudske stranke na Koroškem, o nalogah, katere čakajo Avstrijo sedaj po izvršenih volitvah, list ugotavlja:

»Trojno pot ima Avstrija: po ponovnem modernem pobarvanem liberalizmu in nacionalizmu v strahote tretje vojne, po manj ali bolj radikalnem marksizmu v komunistično re-

volucijo ali po resničnem krščanstvu v svojo notranjo utrditev ali očvrstitev.«

Poraz komunistov na Norveškem

Pri volitvah v norveški parlament dne 10. t. m. je dobila veliko večino socialistična stranka, komunistična pa je doživela strašen poraz. Izidi so naslednji: socialistična stranka 540.000 glasov, liberalna 157 tisoč, konservativna 136 tisoč, krščanska ljudska 113 tisoč, skupna lista meščanskih strank 99 tisoč, kmečka 76 tisoč in komunistična 59 tisoč glasov. Komunisti so imeli do sedaj v norveškem parlamentu 11 madatov, sedaj pa bodo dobili samo enega.

»Parlament je zadnja obrambna črta pred tako zvano vzhodno demokracijo«

Min. predsednik De Gasperi je v nedeljo 16. t. m. prisostvoval v Mestu Rho pri Milanu počastitvi spomina znanega katoliškega politika Filipa Meda, ki je igral važno vlogo v času prve svetovne vojne in v poznejši fašistični dobi, ko je imel težke boje z nasilnim režimom. Po pokojniku so imenovali veliko ulico ter so položili temeljni kamen za deško sirotišče in organizacijski dom. Pri tej priliki je imel De Gasperi široko zasnovan političen govor, v katerem je zlasti poudarjal nevarnost komunistične diktature ter je izjavil: »Parlament je zadnja obrambna črta pred tako zvano vzhodno demokracijo.«

»Katoliški glas« v vsako slovensko družino!

naglico grabila otavo. Zbolelo me je: »Kako lene mrhe so gotovi ljudje. Ze štirinajst dni in več imamo krasno sončno jesen. Pa ti ljudje ne najdejo časa, da bi pograbili pest otave. Prav nedeljski popoldan morajo porabiti za to hiapčevsko delo. Ali ni to prav grdo izzivanje božje dobrote in potrpežljivosti?

Mačkovlje

Naša lepa vas, ki se prijazno razgleduje na vse tri svetove: Trst, cono B, in Jugoslavijo, je doživela po nepozabnem Marijinem romanju celo kopico novic, ki vam jih moramo povedati:

PEVSKI ZBOR: Če vprašate našega človeka, kaj je v Mačkovljah novega, ti bo koj postregel: imamo velik pevski zbor, ki lepo prepeva v cerkvi in tudi narodnega petja ne zanemarija. Doslej smo nastopali le doma, zadnje nedelje pa smo se prvič pokazali v javnosti — na shodu naših organizacij v Dolini. Kako in kaj smo zapeli, to premnogi bralci »Kat. glasa« dobro veste, saj vas je bilo zelo veliko v Dolini. Naš pevski zbor sicer ni nov. Ze dobri dve leti ga je neutrudno vodila in ga še sedaj vodi organistka gdč. Dalka Šturmanova. Poučevala je le dekleta, sedaj pa so pristopili tudi fantje in tako imamo sedaj lep mešan zbor, ki šteje blizu 25 članov.

NAŠ G. ŽUPNIK: Našim bralcem je dobro znano, da spada vas Mač-

kovlje pod župnijo Osp, ki je v coni B. Letos za svečnico smo zgubili g. župnika Franceta Zlobca, ki je moral na prisilno delo in v ječo. Sedaj po sedmih mesecih se je zopet srečno vrnil in je zopet med nami. Prav za svoj god (Francišek Asiški) je prišel domov. Bogu smo zelo hvaležni za to veliko milost, za katero smo toliko premolili k Materi božji. Gorečemu gospodu župniku iskreno želimo, da bi nas še dolgo vodil s svojim velikim duhovniškim idealizmom.

MLADINSKO ROMANJE: V prejšnji številki ste brali poročilo o skupnem mladinskem romanju na Repentabor. Med to veselo mladino seveda ni manjkalo Mačkovljanov. Skoro vsi naši šolarji so se udeležili romanja. Še celo nekaj starejših se je odtrgalo vsakdanjemu delu in se pridružio mladini. Koliko lepega smo doživeli ta dan in kako veseli smo se vrnili domov! Naš predlog je bil, da bi drugo jesen tako mladinsko romanje organizirali že v septembru pred trgatvijo in pred burjo.

TRGATEV. Še tega dogodka ne smemo pozabiti. Ravno te dni smo dokončali trgatve. Letos ni bila prav dobra letina, a z veseljem sprejmemo, kar nam je Bog dal. Preden pa smo začeli trgati, smo imeli »mašo za trgatve«, da bi Bog blagoslovil naše delo. In sedaj vino, naš najboljši pridelek, vre v naših kletih.

Začetek šol. leta na srednjih šolah v Gorici

V soboto 15. oktobra so slov. srednje šole v Gorici začele šolsko leto s sv. mašo, ki jo je daroval sam prevz. gospod nadškof Karel Margotti v stolni cerkvi. Priučoči so bili dijaki vseh slovenskih srednjih šol skupaj z ravnateljema prof. Nemcem in Pavšičem ter profesorji. Na koro je pel goriški moški zbor, dijaki pa so med mašo skupno molili. Nadškof je pred začetkom maše imel na dijake lep nagovor v slovenskem jeziku. Sv. maši so prisostvovali tudi številni starši, ki so tako pokazali, da so jim šole močno pri srcu. V ponedeljek se je začel šolski pouk. Dijakov se je vpisalo precej, na učiteljsku še več kakor lani.

Družinski davek v Gorici

Goriški župan ponovno opozarja, da poteče rok za prijavo družinskega davka 31. oktobra. Vsi prizadeti dobijo v občinskem davčnem uradu, ulica Crispi 3, prejšnji prehranjevalni urad, predpisane obrazce, da na njih lahko izpolnijo svojo prijavo. Ne zamudite!

Razpisana mesta

Razpisan je natečaj za 15 mest prideljenih podkomisarjev pri javni varnosti. Natečaja se ne morejo udeležiti ženske. Prosilci morajo predložiti diplomu o končanih pravnih študijah ali političnih vedah na kateri izmed italijanskih univerz. Prošnje spisano na kolekovanem papirju za 32 lir z vsemi predpisanimi prilogami je treba predložiti prefekturi do najkasneje 9. nov. 1949. Na pozneje vložene prošnje se ne bodo ozirali. Vsi prosilci se opozarjajo, da je za sprejem v službo obvezno znanje nemščine. Pri natečaju bo moral vsakdo dokazati s prevajanjem in z razgovorom, da obvlada nemški jezik. Vsa druga pojasnila se dobijo v kabinetni pisarni na prefekturi v Gorici.

Kruh cenejši

Po sklepu pokrajinskega odbora za cene je prefekt določil, da od 15. oktobra veljajo za kruh sledeče cene: kruh iz moke št. 1 v komadih po 150 do 200 g je po 94 lir kg, kruh iz iste moke v komadih po 300 do 500 g je po 92 lir kg in kruh iz moke št. 0 v komadih po 80 do 130 g je po 110 lir kg.

Zborovanje katoliških delavk

Zadnje nedeljo 16. t. m. se je vršil v dvorani bivšega goriškega Trgovskega doma 1. pokrajinski kongres katoliških delavk. Zbrane delavke so zborovale predpoldne in popoldne. Na popoldanskem zborovanju je govoril tudi poslanec dr. Baresi.

Maršal Tolbuhin umrl

V Moskvi je umrl znani sovjetski maršal Tolbuhin, star 65 let. Odlikoval se je v bojih okrog Stalingrada. Ob koncu je zasedel z rdečo armado Dunaj in Beograd.

Novice

† Franc Smodej

Dne 21. septembra so pokopali v Beogradu odličnega slovenskega novinarja in politika g. Franca Smodeja. Po rodu Štajerc je pred prvo svetovno vojno šel na Koroško, kjer je najprej kaplanoval po raznih župnijah. Potem je bil urednik »Koroškega Slovenca« in si je kot politični delavec med koroškimi Slovenci priboril priznano ime. Po nesrečnem plebiscitu v oktobru 1. 1921. se je umaknil v Jugoslavijo, kjer je stopil v uredništvo »Slovenca«. Izvoljen je bil za poslanca v jugoslovanski državni zbor na programu Slov. ljudske stranke. Bival je veliko v Beogradu in bil eden vidnejših slovenskih parlamentarcev. Pozneje je postal senator. Ko je prišel na oblast Tito, se je umaknil iz javnega življenja. Delavnemu, požrtvovalnemu možu, ki je vse svoje moči in sposobnosti žrtvoval v blagor svojega naroda in domovine, naj bo Vsemogočni bogat plačnik, slovenski narod ga bo ohranil v častnem spominu!

neprenehoma ponavljal: »Mu bomo že posvetili!...« Ko se je potolažil, se je obrnil k svakinji in ji začel razlagati:

Gotovo je, da Dominik zopet prihaja na površje. Rožica, če vprašate mornarje, vam bo vsak odgovoril, da tudi utopljeni trikrat splavajo na vrh vode, preden za vedno ostanejo na dnu. Prav tako je z Dominikom... Za začetek sva izvrstno napravila, ko sva mu izbrala Lolito. Kmalu bi se nama bilo docela posrečilo, da bi bila s prvim mahom vse dosegla, a to bi bilo vendar malo preceño... Za konec, se mi zdi, bo zopet treba pripraviti Lolito, vmes pa pride nekaj drugega, in sicer — njegova mati! Da, da, Rožica, zdaj je prišel trenutek, ko morate stopiti na oder in igrati glavno vlogo, od katere je odvisna končna zmaga. Vi morate iztrgati Dominika iz rok župnika Firmina, ki ga drži kakor zver ujetu žival; toda mu ga bomo že izvili iz njegovih črnih krempljev! Potem pa

nikdar več, nikdar več!... Zdaj, ko vemo, kako je treba ravnati s takimi ljudmi, se ne bomo nikjer več dolgo mudili, temveč bomo rajši malo pogledali po širnem svetu in potovali, kar se bo le dalo. V Alžir, Tunis, ali pa tudi v Kairo, če bo treba! Čim dalje, tem bolje, samo da rešimo Dominika iz rok tega prokletega črnosuknježa in mu preženemo iz srca vsak spomin na ono mrho nemarno... Ej, mu bomo že posvetili, naj si ne misli, da mu bo to zaspalo! Mu bomo že posvetili!... Ujec je kar pihal od same togosti... Slednjič je sedel v naslanjač k Dominikovi materi, s katero sta pozno v noč kovala načrte. Ko sta dokončala, je v »Turkizu« že vse spalo.

Za sedaj — sta sklenila — bosta nekaj časa pustila Dominika samega v Parizu, »naj se prevre v lastni omakie, kakor je imenitno povedal ujec. Res, da je nevarnost, da ga ne bi župnik še bolj omrežil in priklesnil nase, morebiti se bo pa tudi Do-

minik njega naveličal. Razen tega je bil prej navajen na najudobnejše življenje in ni mogel prebiti brez vsakovrstnih zabav in razvedril. Ko bo sam v Parizu, bo moral iztikati za hrano po raznih restavracijah, kar mu prav tako nikdar ni bilo po volji; če pa bi mu kuhala ona ženska, ki je pazila na delavnico, tudi ne bo dosti bolje.

Zato je upanje, da mu bo kmalu zadosti in da od dolgega časa ne bo strpel v prestolnici, ko bo sprevidel, da ga župnik samo izrablja in mu neprenehoma naklada razne nizkotne zadeve in vsakdanje opravke.

Polagoma se mu bodo že odprle oči...

Tedaj pa — tako je bilo v načrtu — stopi na oder njegova mati, da mu odigra glavni in poslednji prizor, pri katerem bo uporabila vse pripomočke in nastopila z največjim zanosom in silovitostjo pa s takšno naglico, da bo že s prvim mahom uničen vsak odpor...

Če bo sila, lahko priključta tudi

ZANKA UGANKE

UREDNIK: DOMEN

24 SVETNIKI (Domen.)

- * * * * * spoznavavec, marca;
* * * * * škof, marca;
* * * * * škof, junija;
* * * * * devica, junija;
* * * * * spoznavavec, avgusta;
* * * * * mučenec, septembra;
* * * * * mučenec, decembra;
* * * * * papež, julija;
* * * * * škof, februarja;
* * * * * vdova, avgusta;
* * * * * škof, marca;
* * * * * mučenec, junija;
* * * * * spoznavavec, junija;
* * * * * spoznavavec, maja;
* * * * * mučenec, novembra.

27 DARILO (Domen.)

Grid for word search puzzle with letters and stars.

- 1. število; naslov visoko izobr. maša
2. število; moj sorodnik
3. število; bolezen
4. glina; površinska mera
5. dva soglasnika

Zahvala

Vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je moja slovesna nova sv. maša v Gorici tako lepo izpadla, se iskreno zahvaljujem. Spominjal se jih bom vedno pri sv. maši. P. Pavel Leskovec D. J. Rim, 15. okt. 1949.

SLOVENSKI PROFESOR IŠČE OPREMLJENO SOBO pri dobri slovenski družini. Ponudbe na pisarno dr. Frana Vesela, ul. Terre bianca 18, tel. 7184 - TRST.

25 ZANKA IZ RAČUNSTVA (P. J.)

Nute s Krusa je po vaseh okoli Gorice prodajal kokoši in zajce. Nog je bilo 48, krempljev pa 242; koliko je bilo glav?

26 TURISTOVI ZAPISKI (M. J.)

Doberdob (123.5 km), Rupa (4 km), Vipolže (34 km), Štandrež (2.4 km), Rubije (4 km), Mirnik (45.6 km), Dolenje (100 km), Gabrije (2.4 km), Peč (10 km), Gradišče (28 km), Dol (12.3 km), Podgora (47 km).

Pazi na številke pri kilometrih! Dobiš pregovor o potovanju.

- 6. reka v Italiji; zaimek
7. kovin. orožje; leseno orožje
8. drobtinica lesa; pogl. greh
9. domača žival; zvezda.

Črke v zvezdah ti dajo primeren pregovor.

Tržačani! Zima zahteva gorko perilo in tople nogavice; velika izbira v modni trgovini „PRI SONCU“

Via Rismondo 1 Se priporoča Ivan Lupše Odgovorni urednik: Stanko Stanik Tiska tiskarna Budin v Gorici

treba povedati, da Presvesove gospe in njene hčerke ni zadržala toliko vabljava in mila narava, ampak nekaj čisto drugega.

Dominikova mati se je brez strahu pripravljala na odločen trenutek. Četudi se je včasih malo razburila, se je precej zopet pomirila in dalje snovala svoje načrte.

Dominiku ni ves čas pisala nič besedice, da ga je že zares skrbelo in se mu je vzbujala bojazen, če ni poleg jeze še kaj drugega krivo njene molka...

Medtem je prišel november. Yhol dyjeva gospa se je vrnila v Pariz in se za nekaj časa nastanila v svoji razkošni vili na Elizejskih poljanah. Nekaj dni po svojem prihodu je napisala sinu uvodno pismo, ki ga je trikrat začela pisati in trikrat raztrgala. Slednjič se je posvetovala ujemcem in napisala takole: (Dalje)